

[Axel Ivan Pedersen.]

mennesker, der kommer til at ligge under for dårlige tilbøjeligheder, og der er ingen tvivl om, at den alt for lette adgang til drikkevarer, som tilbageholdelsesretten i løn indebar, har været en medvirkende årsag. Jeg anser derfor også bestemmelsen om, at denne tilbageholdelsesret bliver ophævet, for det mest betydningsfulde fremskridt, og det glæder mig, at en stor deputation fra Burmeister & Wain over for partiernes repræsentanter i sidste uge gav udtryk for, at man var tilfreds hermed.

En anden bestemmelse angående marketenderivirksomheder, som er ny, er bestemmelsen om, at der ikke må serveres eller nydes andre alkoholdrikke end øl af enhver art; hermed skulle også det daglige behov være dækket, så meget mere som mælk indtager en mere og mere fremtrædende plads. Ved festlige lejligheder, sammenkomster o. lign. i marketenderierne uden for arbejdstiden er der bevaret en ret til også at servere andre stærke drikke.

Jeg har bemærket, at venstre med hensyn til marketenderier har taget et særstandpunkt, der går ud på, at der kun må serveres almindeligt pilsnerøl som den stærkeste ølsort, og man motiverer det med, at det er ulogisk at forbyde akvavit, når man tillader det stærke luksusøl. Det er nu lidt vanskeligt for mig at forstå logikken i dette standpunkt. Hvis man ikke ligefrem fra venstres side tilstræber at bibeholde koncentreret alkohol i marketenderierne, hvad jeg nærer nogen tvivl om at de ærede medlemmer hr. Helesen og frk. Helga Pedersen ønsker, måtte motiveringen for at stoppe ved almindeligt pilsnerøl være en anden; men måske kan vi fra partiets ordører, det ærede medlem hr. Vagn Bro, få en fornuftig forklaring.

Imidlertid er bestemmelsen om at udelukke drikke med koncentreret alkohol en håndsrekning, som ydes til dem, der ligger under for misbrug, og jeg appellerer til alle gode kræfter om at medvirke til, at disse bestemmelser kommer til at virke efter deres hensigt. Det er bestemmelser, som ikke er rettet mod nogen, men for nogen.

Mit parti ser som sagt således på det, at den nye beværterlov vil blive et fremskridt både som næringslov og i ædruelig-

hedsmæssig henseende, og vi kan medvirke til dens gennemførelse.

Vagn Bro: Det ser nu ud til, at vi efter ca. 3 års omfattende og grundig drøftelse af en ændring af beværterloven er nået til vejs ende. På de aller fleste områder er den højtærede handelsminister og udvalget nået til enighed, og jeg skal tillade mig såvel på mit partis som på egne vegne at anbefale alle de ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget.

Jeg lægger vægt på, at man er enedes om ikke at give ministeriet bemyndigelse til at autorisere hotelnavnet, hverken i henseende til virksomhedens størrelse eller til ejerens eller brugerens uddannelse.

Jeg lægger ligeledes stor vægt på, at hele udvalget og den højtærede minister ikke har fundet det rimeligt at udelukke beværtere fra at sidde i et bevillingsnævn, thi det står jo fast, at ingen som medlem af et bevillingsnævn må deltage i behandlingen af en sag, hvis udfald berører hans egne eller ham nærtstående personers interesser. Når det er tilfældet, ville jeg finde det meget urimeligt, om man på en måde satte et sort stempel på en stand, der, det skal erkendes, har et meget vanskeligt erhverv at bestride og netop som følge deraf bør styrkes. Jeg har personlig mange steder i landet som tjenestemand været medlem af bevillingsnævn, og jeg kan sige, at beværtermedlemmerne meget ofte har udført et fortjenstfuldt og anerkendelsesværdigt arbejde.

Må jeg i samme forbindelse henvise til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 27 til § 32. I forhold til den nuværende bestemmelse om bevillingshaverens ansvar betyder lovforslagets bestemmelse en afgjort skærpelse — heri er jeg ganske enig med den ærede ordfører — idet bevisbyrden fremtidig vil blive vendt om, så det bliver bevillingshaveren, der får den egentlige bevisbyrde, som ellers påhviler anklagemyndigheden; men at indføre det påtænkte objektive ansvar er man altså, efter min mening heldigvis, meget tilbage for. Man har fundet, at lovforslagets absolutte regel om bevillingshaverens medansvar for sine medhjælperes overtrædelser ville kunne føre til urimelige resultater. Ændringsforslaget